(Aia dei Monaci vietovė), Tito (Valle del Forno vietovė), Kapestrano (Tirassegno vietovė), Kastelalto (Colle Coccu vietovė), Castelvecchio Calvisio (Termine vietovė), Corfinio (Cannucce vietovė), Corfinio (Case querceto vietovė), Mosciano S. Angelo (Santa Assunta vietovė), Sant Omero (Ficcadenti vietovė), Montecorvino Pugliano (Parapoti vietovė), San Bartolomeo in Galdo (Serra Pastore vietovė), Trivigano (anksčiau — Cava Zof) ir Torviscosa (Valletta vietovė) sąvartynais.

2. Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

([1]) OL C 338, 2017 10 9.

2019 m. kovo 27 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Sąd Najwyższy (Lenkija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Byla C-545/17) ([1])

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Pašto paslaugų vidaus rinka — Direktyvos 97/67/EB ir 2008/6/EB — 7 straipsnio 1 dalis — Sąvoka „išimtinės ar specialios teisės kurti ir teikti pašto paslaugas“ — 8 straipsnis — Valstybių narių teisė organizuoti registruoto pašto paslaugą, taikomą vykdant teismines procedūras — Procesinio dokumento pateikimo teismui terminas — Nacionalinės teisės aiškinimas, atitinkantis Sąjungos teisę — Ribos — Tiesioginis poveikis, kuriuo remiasi valstybės vardu veikiantis subjektas ginče prieš privatų asmenį)

(2019/C 187/21)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Najwyższy

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Mariusz Pawlak

Atsakovas: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Rezoliucinė dalis

1. 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo, iš dalies pakeistos 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB, 7 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, skaitomą kartu su šios direktyvos 8 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad jis draudžia nacionalinės teisės nuostatą, pagal kurią tik procesinio dokumento pateikimas teikti universaliąją pašto paslaugą paskirtojo operatoriaus nacionaliniame pašto skyriuje prilygsta šio dokumento pateikimui atitinkamam teismui, nesant objektyvaus pateisinimo, kylančio iš viešosios tvarkos ir saugumo sumetimų.

2. Viešosios valdžios institucija, laikoma valstybės vardu veikiančiu subjektu, negali remtis Direktyva 97/67, iš dalies pakeista Direktyva 2008/6, kaip tokia, prieš privatų asmenį.

(1) OL C 13, 2018 1 15.

2019 m. kovo 27 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Korkein hallinto-oikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą), kurią inicijavo Oy Hartwall Ab

(Byla C-578/17) (1)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisės aktų derinimas — Prekių ženklai — Direktyva 2008/95/EB — 2 straipsnis ir 3 straipsnio 1 dalies b punktas — Atsisakymas registruoti ar negaliojimas — Skiriamojo požymio vertinimas in concreto — Prekių ženklo kvalifikavimas — Poveikis — Spalvinis ar vaizdinis prekių ženklas — Prekių ženklas, grafiškai pavaizduotas kaip vaizdinis prekių ženklas — Įregistravimo sąlygos — Nepakankamai aiškus ir tikslus grafinis pavaizdavimas)

(2019/C 187/22)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Oy Hartwall Ab

dalyvaujant: Patentti- ja rekisterihallitus

Rezoliucinė dalis

1. 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 2 straipsnis ir 3 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinami taip, kad tai, jog registruodamas žymenį paraišką pateikęs asmuo jį kvalifikuoja kaip „spalvinį prekių ženklą“ arba „vaizdinį prekių ženklą“, yra svarbus veiksnys norint nustatyti, ar šis žymuo gali sudaryti prekių ženklą, kaip jis suprantamas pagal šios direktyvos 2 straipsnį, ir, jei taip, ar šis prekių ženklas turi skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies b punktą; vis dėlto šis veiksnys neatleidžia prekių ženklų srityje kompetentingos institucijos nuo pareigos in concreto ir išsamiai įvertinti atitinkamo prekių ženklo skiriamąjį požymį, o tai reiškia, kad ši institucija negali atsisakyti registruoti žymens kaip prekių ženklo vien dėl to, kad šis žymuo neįgijo skiriamojo požymio dėl naudojimo, susijusio su nurodytomis prekėmis ar paslaugomis.

2. Direktyvos 2008/95 2 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama tokiomis aplinkybėmis, kaip susiklosčiusios pagrindinėje byloje, registruoti žymenį kaip prekių ženklą, nes paraiškoje registruoti yra prieštaravimų, o tai turi patikrinti prašymą priimt prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(1) OL C 412, 2017 12 4.